

faa maa jeg tillade mig at modsætte mig det ærede Medlems Onske. Jeg har ikke villet gøre de ærede Medlemmer for Ribe Amts 2den Valgtreds (Bluhme) og Præstø Amts 3dje Valgtreds (Leth) Uret, naar jeg har sagt, at de have ombendt sig eller lignende; jeg har kun taget Kendsgerningerne og troet i Kraft af deres Logik at kunne sige, at nu have de ærede Medlemmer indstillet til Tinget en i det hele ret brugelig Margarinelov, og derfor troede jeg, at de vare for en saadan Lov; det maatte jeg tro, naar deres Navne staa under Betænkningen. Naar de nu fortælle, at de ikke ere for denne Lov, men desuagtet ikke ville lægge den Hindringer i Vejen, kan jeg kun paastaa det; men det er ganske loyalt af mig, at tro, at naar de indstille Loven i Udvalget, saa ere de ogsaa for den. Jeg har ikke villet gøre dem Uret, og jeg paastaaer selvfølgelig, at de støtte Loven, uagtet de helst vilde være fri for den; det er virkelig meget uegenlystigt. Hele Differensen vil nu komme til at staa paa, om Loven skal gælde for 5 Aar eller vedblivende. Jeg siger, vedblivende er langt det bedste og sundeste, men jeg kan paa den anden Side ikke se, at det Spørgsmaal er saa stort, at det kan sætte Loven i Fare. Jeg fastholder stadig, at det bedste er at faa en permanent Lov.

Berg: Ja, det er Magtens Sødme, der har ændret den højtærede Ministers Opfattelse af dette Punkt. Det glædede mig den Gang, at Ministeren var bange for at tage det Anvar, som Lovgivningsmagten saa ubelejlig og urigtig skød fra sig, over paa sine Skuldre. Efter at han har faaet Myndigheden, saa behager den ham dog. Det er den gamle Regel!

Indenrigsministeren (Ingerslev): Nej, det ærede Medlem tager ganske fejl. Der er ikke Tale om Magtens Sødme, thi den Magt, der ligger i dette Forbud, er ikke synderlig jød; den er alt andet end tiltalende. Men jeg mener, at paa den Plads, jeg her staar, kan jeg, naar Lovgivningsmagten ikke kan enes om det, jeg helst vil have, for at opnaa noget, finde mig i at tage det, jeg næst helst vil have eller nødigst vilde undvære af Loven, for ikke at komme til det, det ærede Medlem vil have, thi det er noget, jeg ikke kan bruge.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Ændringsforslag Nr. 4 til § 6 af Udvalget saalydende:

Sidste Stykke affattes saaledes:

„Indenrigsministeren kan, saafremt han finder det nødvendigt, forbyde Udsørsel og Transitering af Margarine her fra Landet. Salg af Margarine til Stibsproviantering kan dog ikke indbefattes under et saadant Forbud“.

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets §§ 1—3:

§ 1.

Ved „Margarine“ forstaaes i denne Lov smørlignende Fabrikater af hvilken som helst Oprindelse, Blanding og Sammensætning, naar deri indgaar noget Fedtstof, der ikke er fremstillet af Mælk. Ved „Margarineost“ forstaaes ethvert Ostefabrikat — saavel det færdige Produkt som Ostemasse — hvori indgaar noget Fedtstof, der ikke er fremstillet af Mælk.

Margarine.

§ 2.

Enhver, der vil tilvirke Margarine til Salg, er pligtig til derom at gøre Anmeldelse for vedkommende Politimester, der paa Anmelderens Befølgning foranstalter Anmeldelsen offentliggjort i den Berlingske Tidende og uden for København desuden i de i Jurisdiktionen mest udbredte Blade. Han er derhos pligtig til at fore Bøg over Tilvirkningen og Forhandlingen samt at lade det færdige Produkt anbringe i Beholdere, der have en fra de sædvanlige Smørforstager væsentlig afvigende Form og ere mærkede med Ordet „Margarine“, alt efter Indenrigsministerens nærmere Forskrift. Margarine maa ikke tilvirkes under noget andet Navn.

§ 3.

Forhandlere — saavel en gros som en détail — af Margarine ere pligtige til at holde Varen anbragt i Margarinebeholdere (§ 2). Til Anbringelse af mindre Kvantiteter, som i Butikkerne fremsættes som Vareprøver eller til Detailsalg, bestemmer Indenrigsministeren hertil svarende mindre Beholdere, der paa en for Køberne iøjnefaldende Maade